હમારી કબ્ર પે દો ફુલ ડાલતે જાઓ,
કીસી ગરીબકી હસરત નીકાલતે જાઓ.

કવ્વાલકી મેહફીલ.

સોંકા ગજરા.

—⟶✱⟵—

હસ્બે ફરમાયેસ
શેખ ઈબ્રાહીમ ઈમામ શેખ મોહમદ ડાવરે
બાહુશ્ને એહતેમામ.

ખાકસાર અબદુલ લતીફ અલ્લારખા
ફેરીવાલા.
પોસ્ટ નં. ૭ મુંબઈ.

—⟶✱⟵—

Suri Jain Vijay Vijay Printing Press
Richey Road—AHMEDABAD.
Printed by Popatlal Amathabhai Shah.

દુસરી બાર. [illegible]દ ૪૦૦૦

હીજરી ૧૩૪૦. ઈસ્વી સ ૧૯૨૧

કીમત દો આને.

કવાલી અખ્તરજાન.

તાજદારે ચીસ્તીયાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી
પેસવાએ આરીફાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી
સારાએ બે ચારમાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી
રેહનુમાંએ ચીસતીયાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી
ફુખ્ર જુમલા ખાજગાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી
મતલુબે જાના આશીકાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી
દર ફીરેક તો દીવાના અમ અજમા સીના બે ગાના અમ
તુ શમા મન પરવાનાસાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી
એહમદ હજુરે આશીકાં દર હુયરતે ગીરીયાં કુનદ
મુતલુબાંઇ ખસ્તાં જાં મખ્દુમ સાબીર કલયરી

કવ્વાલી મુન્તાજજાન

હસ્તે હસ્તે અરજ કી સોક હરજાઈ ન હો
ખીંચકર ખન્જર કાહા સાંમત તેરી આઈ ન હો
બેકસી કહતી હે જાલીમ દેખકર રખના કદમ
ઈસ જાં કીસી હશ્રત જદેકી લાસ દફનાઈ ન હો
દેખકર જુલ્ફે સીહા હો ગયા ધોકા મુઝે
દીલને સમઝાકે ચાંદ પર કાલી ઘટા ચાઈ ન હો
દેખના સાકી ઘટા ગુલજાર પર ચાઈ ન હો
મેંકી પીયાલી બનકે ગુંલશને બાગમેં આઈ ન હો
મેંભી હય મીનાભી હયે ગુલજાર હે ગુલકે તો કયા
જબ તક સાકીન હો મેકુશીલ કી જેબાઈ ન હો

કવ્વાલી નવાબ જાન સીકન્દરાબાદ.

યારબ ઊનકે દીલમેં ભી હમારા ભરમ રહે
દીલ ભી હમારા ઊનકે હઝારો બરસ રહે
આયા ન બાદ મર્ગભી તુરબત પે વો સનમ
હમ ઇન્તજારે યાર મે લાખો બરસ રહે

દિલસે મેરે દુવા યે નીકલતી હે સુબોહ શામ
તેરા બરસકા સીન તેરા લાખો બરસ રહે
જાહીદ યે વો શરાબ નહી તુ પીકે તો દેખલે
જીસકા સરૂર તુજે કો હજારોં બરસ રહે
પુછીયે ન ઇશ્કમેં ઇસ દીલકી કેફીયત
રૂસવા જલીલો ખુવાર હજારો બરસ રહે

ગઝલ.

ખુદ બ ખુદ આશેક્તા દીલ હો ગયા અલ્લાહકા
કીયા હી પ્યારા ખીંચ ગયા નકશા રસુલીલ્લાહકા;
ગાહ એહમદ કહેતેથે ઉસકો ગાહ કહેતેથે સનમ,
હમ નયે અંદાજસે લેતે હેં નામ અલ્લાહકા
સર્દ કરદો અય ફરીશ્તો આતીશે દોજખકો તુમ
નકશ પેશાની પે મેરે હય સે ઓસમીલ્લાહકા;
હાય ન કહતે થે ન જલવા દેખનેકા નામ લો
હોસલા જાતા રહા મુશા કલીમ અલ્લાહકા.
કાબએ દીલકો ન તોડા એ કસું કે ઝાલીમો,
હકને બખ્સાહે શરફ ઈસઘર કો બય તુલ્લાહકા;

હમ્દ ખુદા

અબરૂ કી જો સીફાતે હેં કુફરાં સે પયદા,
સુરતે વ.લે હુઈ જાને ખુદાસે પયદા;
ઉઠ ગયા દીદએ દીલસે જો દુઇકા પરદા,
એકહી નુર હુઆ અરજો સમાં સે પયદા.
ઉદ્દ્ફતે કાબએ મકસુદને સુરત પકડી.
શીકલે મહેરાબ હુઈ દસ્તે દુઆસે પયદા;
ફીક દુનીયાએ દીસે નયે આલમ હોતા,
પેશ્તર હમ ન હુએ અરજો સમાએ પયદા.
અય સબા દેખ કે જલવા ચમને આલમકા,
હાલત વજદ હુઈ હર મોજ હવા સે પયદા

ગઝલ સીરીજાન.

મરી આહુંમે હુ મશહુરમે મશહુર દીવાના,
અગર તુમ શમ્અ મહેફીલ કો તોયે બંદા હય પરવાના;
ગીરા જો હાથસે સાકી કે શીસા હો ગયા સાગીન,
હમારી ઝીંદગી કા હો ગયા લબરેજ પયમાના.
કહીં ઈશ્કે હકીકી હય કહીં ઈશ્કે મીજાઝી હય,
કોઈ મસજીદ બનાતા હય કહીં બનાતા હય બુતખાના;
હુઆ મેહાંને કોયામત મેં ભી દોરે સર ખુ઼ મક્કા,
રહે આબાદ યા રબ હશ્ર તક સાકીકા મયખાના.
નહી મશનદ તો કયા પરવા ખુદાપર અપના તવકુલ હૈ
ફકીરી મેં ભી અય શીરી ગીજાઝે હય અપના શાહાના.

ગઝલ હશનજાન.

સદમા હુઆ દીલશોઝું કો અયસા મેરે દીલકા,
કરતા હય મેરે સામને શીકવા મેરે દીલકા;
મુંહ ફેર લીયા હાથકો સીનેસે ઉઠાકર,
દેખા ન ગયા ઉસસે તડપના મેરે દીલકા.
આ આ કે મેરે આંખું પે એહ જાતે હંય આશુ.
ચડ ચડ કે ઉતર જાતા હય દરીયા મેરે દીલકા;
કલ તક તો તેરે વાએદે પે ઉમેદથી બાકી.
મુશ્કીલ હય બહોત આજ સાંભલના મેરે દીલકા,
ઉસ શમ્અ તજલ્લી સે હશન જાન યે કહે દો,
ખાલી નહિ જાયેગા યે જલાના મેરે દીલકા.

ગઝલ બર્કે મુનીરજાન.

ગીરતી હે કીસપર બર્કે નજર દેખતે રહો,
યે આગ લગાતી હે કીધર દેખતે રહો;
બાતેં કીધર વો કરતે હેં નજરે હે કીસ તરફ,
અય હજરતે દીલ તુમ ભી ઉધર દેખતે રહો.
દીલકો મેરે રગડતે હો લેકીન યેહખોફ

હે સંગ મે નીકલે ન સરર દેખતે રહો
તુમ મેંહ કો લો અપને અહુપર રહમ કરો,
મીલતા હે ઉસકા કેસા સમર દેખને રહો.
કાગ્રા વે ભુત કંદમે રખા હે કયા એયઝતીઝ,
હે દીલહી મે વો રશકે કમર દેખતે રહો.

ગઝલે ઓજ અસ્સીયાં સુરત.

ગંજે ઈસરારે જહાં મખદુમ સાબીર કલયરી,
વાકીફે રાઝે નીહાં મખદુમ સાબીર કલયરી;
કીબ્લાગાહે ખ્વાજગાં મખદુમ સાંબીર કલયરી,
પેશવાએ ચીશ્તીયાં મખદુમ સાબીર કલયરી.
ગુમ શુદમ દર મનઝીલે મકસુદ તુ ઇમદાદ કુન,
રહનુમાએ ગુમરહાં મખદુમ સાબીર કલયરી;
ખ્વાજગાએ ચીસ્તે જુમલા સુરતે પરવાના આં,
સમ્એ બઝમે ચીસ્તીયાં મખદુમ સાબીર કલીયરી.
ગર્ક શુદ દર બહરે ઈસ્યાં કીસ્તીએ મા અલમદદ,
નાખુદાએ કીસ્તીઆ મખદુમ સાબીર કલયરી;
હસ્તીએ ગુમ કરદઈ દર ઝાતે હક વાસીલ શુદી,
તુ મકીને લામકાં મખદુમ સાબીર કલયરી.
અઝ નીગાહે લુત્ફ બીં બર હાલતે ઓજે હુઝીં,
ચારા સાઝે બે કસાં મખદુમ સાબીર કલયરી;

કવ્વાલી બદ્રુજાન અમદાવાદ.

રોઝેસે ખ્વાજાજી કે જલવા નીકલ નીકલ કર,
કહેતે હુંય અહલે દીલસે દેખો સંભલ સંભલ કર;
બેઠે હેં હમ આકર હીંદુલ વલી કે દર પર,
કુચું ખર્ચ દેખતાહય આંખે બદલ બદલ કર.
અજમેરકે ચમનકી ચલ કર બહાર દેખો,
જન્નતસે કહે રહી હે હુરે નીકલ નીકલ કર;

મહરૂમ અપને [illegible] [illegible] નહીં ફીરાતે,
હેતે હુંય મહશરે દીલ સાયલ મચલ મચલ કર.
તીરે નીગાહે ખ્વાસ ખાતે હુંય હમ જીગરપર
કીસ ચોખસે તજમમુલ પહેલુ [illegible] [illegible];

ભેચરવી સુંદરીજાન મુંબઈ.

ખુને જીગરકો પીતે હુંય બસ ગમમેં તેરે યાર,
શહેરે ચમન મેં ફીરતે હુંય બસ ગમમેં તેરે યાર;
અયસી હવા ચલાઈ જમના મોહે દીખાઈ,
મેં ચુપકે ચુપકે રોતી હું બસ ગમમેતેરે યાર.
હું ગમમેં તેરે રોતી મુંહ આંસુઓસે ધોતી,
વોહ કહાં ગયો મોરો મોતી મેં મોતી બીના;
નહી સોતી બસ ગમમે તેરે યાર શએર,
દીલ ઉસીકો દીજીએ જો દીલદાર યાર હો.
ક્યા હીંદુ કયા મુસલમાન કદર દાન યાર હો,
મેરી નઝર જો તુમસે લડગઈ મેં પતંગસે, નીચે ગીરગઈ
વોહ કહાં ગીઓ મોરો પ્યારો મેં અગની જેસી જલગઈ,
બસ ગમમે તેરે યાર.

કવ્વાલી ચલસીયા સુરતવાલા.

મેં તેરે ઇશ્કમેં ખાકે દરે જાનાના બનું;
યાતે દીવાના બનું યા હર્ષ મેં મસ્તાના બનું;
આશીકે શયદા બનું મુરશદે મસ્તાના બનું,
ગરદી સે કેશ બનુ વેહશીએ દીવાના બનું.
શોખ કહેતા હુય તેરે ઈશ્કમે કયા કયા ન બનું,
શીરીં ફુરહાદ બનુ લયલા બનું મજનુ બનું;
દીલ યે કહેતા હુય મેરા આશીકે શયદા મેં બનું,
તું ગર સમ્એ બનેતો મે તેરા પરવાના બનુ.
અપને સે દુર રહું ગેરૂંસે બેગાના બનું,
સાબીર તુમ અપના બનાલો તો કીસકાના બનું;

શાહેસ્તા ઔહરેઆલમ મુંબઈ

અઝલસે હય સરમેં કુરઆને બિસ્મીલ્લાહકા સહેરા,
કલા મુલ્લાહ પર હય યે કલા મુલ્લાહકા સહેરા;
દરખ્તોંસે ફુલ કુવલ લાહો અહદ કે ફુલ ચુન ચુન કર,
બનાયા એક લાઇ લાહ ઈલ લીલ્લાહકા સહેરા.
કીયા નામે ખુદા મરહબા કે જીન્નાઈલ ઈમને મશીયતમેં,
સજાયા સરપે જીસદમ કુમ બેઇઝ્નીલ્લાહકા સહેરા;
ખુદાઇ કર દીખાતે હય જહાં મેં તેરે મતવાલે,
યેહ હય એજાઝે હક ઇશ્કે રસુલ લીલ્લાહકા સહેરા.
ચદા મનસુર કે સર જીસ ઘડી શકેરા અનલ હકકા
ગલેકા હાર ફીર ઠેહરા ફના ફીલ્લાહકા સહેરા
પતા મીલતા હય દેખો આપકી ચશમો હકીકતસેં,
સરાપા અપની હસ્તી હય કલા મુલ્લાહકા સહેરા.
મીટાકર બંદગીસે આપકો અલ્લા તક પહોંચાયા,
ગુલે વહદતને ગુંધા જીસદમ ઇલલીલ્લાહકા સહેરા;
હુઈ હેય ચીઝભી માશુકકી માશુક આશીકકો ભી,
કે રખખા સરપે ઉમ્મત કે રસુલીલ્લાહકા સહેરા.
કર્યુ ન મે રહું આગાઝ ગરમ રહે ઉલફતમે,
પસે મુરદન સરે મરકદ પે હો બ ય તુલલ્લાહકા સહેરા.

કવાલી અલસીયા.

હમારી કબ્રપે દો ફુલ ડાલતે જાઓ
કીસી ગરીબકી હસરત નીકાલતે જાઓ
બુરા ભલાભી રકીબોંસે હમકો સુનવાયા,
ઓર ઉસપે ભી તાકીદ હય કે ટાલતે જાઓ
અદા અદાસે છુરી ફેરતો રહો સાહબ,
હસી હસીમે મેરા દીલ નીકાલતે જાઓ
તુમ્હારે બઝમમેં હય આશીકોંકો ઈઝ્ન,
વો આતે જાયે ઉન્હે તુમ નીકાલતે જાઓ

કીધર ચલે હો મેરી જાં સંભાલકે ખંજર,
મુજે સંભાલો મેરા દીલ સંભાલતે જાઓ.

ગઝલ નવાબજાન.

મેરે દીલકો દીલન સમજો મેરી જાંકોજાં ન સમજો,
કોઇ ઓર બોલતા હય યા મેરી જબાંન સમજો;
હુવા તુર જલકે ઠંડા મેં અભી સુલગ રહા હું.
યે મેરી આહકા ધુંવા હય ઇસ આસમાં ન સમજો;
વોહ શરાબ મીથી મેંને જો અઝલકે દીન ખાચીથી,
મેં વોહ પીર મેં કહાં હુ મુજે નોજવાં ન સમજો;
ઇન કુલોંકી રવીશ પર ન લગા ન દીલકો હમદમ,
યેહ હય બુલ બુલોંકા મકદન ઇસે બોસ્તાં ન સમજો;

ગઝલ નુરીજાન મુંબઇ.

જબ છુપાતું તો તેરે છુપનેસે કયા કયા હો ગયા,
એક તરફ બુત ખાના એક જાનીબકો કાબા હો ગયા;
આશીકું મેં મજનુ બન લયલા બનકર હુશ્ન તુ,
ખુદ તમાસાઇ બના ઓર ખુદ તમાસા હો ગયા;
ખુબ નીકલા રૂપ તેરે રૂપમેં અય બે રૂપીએ,
કીસકો પયદા કરકે કીસપર તુ શયદા હો ગયા;
તેરા પરદાભી તો એક પરદા હય અય પરદેનશી,
આંખકી પુતલીમેં પીનહા હોકે પુતલા હોગયા
લેક તેરી બે નીયાઝીકા ભીલા સાલે ગલા,
બંદાએ ખાકી તેરી રહેમતસે મેલા હોગયા.

ગઝલ હુસેન અમદાવાદ.

હરમસે દેહરમેં જાકર કયામ કર લેગે
ખુદા ખુદા ન સેડી રમ રમ કર લેગે
જો ઘર વો જાએગે તસ્મીર ઓર કર લેગે
જીસ્સે વો ચાહેગે અપના ગુલામ કરલેગે
અદુકી તેગ છુરી પર ગલા ઝુકા દેગે

લોહુ લગાકે શહદામે નામ કર લેગેં
ગુહી રહા જો તરફો પે હુશને રૂખં ઉનકા
અઝીઝ મીસરકો યુસુફ ગુલામ કર લેગેં
હમે તો હજ હોાયા તુર સબ બરાબર હે
જહાં મીલેગેં વહી હમ કલામ કર લેગેં
જો મેં કદમે પરેગેં નમાઝે ઈશકકા કામી
તો વો હી કે પીરે મુગાંકો ઈમામ કર લેગેં
કવી યે જીંદગી જીતની કે અપની બાકી હે
દરે હુઝુર પર જાકર તમામ કર લેગેં.

ચાર બેતી અહમદ મુંબઈ.

તુમ પે કુરબાન હું મેં સબ નબીયુંકે સરદાર પીયા
ગુલેગુલઝાર પીયા,
હકને તારીફ કરી તેરી હય કુરઆનકે બીચ
અરબી જબાનકે બીચ
કબએ કોસેન ભી હય આપ પે નીસાર પીયા
ગુલે ગુલઝાર પીયા,
સબે મએરાજમે ખાલીકને તુમ્હે યાદ કીયા
ખુબ શાદ કીયા;
રાજ પોશીદા કીયા આપ પે ઈઝહાર પીયા,
ગુલે ગુલઝાર પીયા,
સમેકી દીદસે રોશન હય ચારૂં યાર તેરે
આશીકે જાર તેરે;
શીલસીલા દીનકા હય જીસસે નમુદાર પીયા
ગુલેગુલઝાર પીયા,
કીશ્તી ઉમ્મતકી બહી જાતી હય મજ ધારમેં હય
તેરે અખત્યારમેં હય;
બેડા ઉમ્મતકા તેરે હાથ હય કર પાર પીયા
ગુલેગુલઝાર પીયા..

સેહરા અખ્તર જાન

દસ્તે કુદરતસે જો ખાલીકને બનાયા સેહરા,
સરપે અહમદ કે વોહી હકને સજાયા સેહરા;

અરસે આંખોં સે કલેજે સે લગાયા સેહરા,
હુરો ગીલેમાંને જીસ વક્ત ઉડાયા સેહરા,
ગુલે રૂખસારે નબી દેખકે વોહ સહલે અલા,
એયસા કુલા કે ન જામે મેં સમાયા સેહરા:
ગુલ હુએ અર્શકી કંદીલ હરેએક વસ્લકી સમ,
રૂએ અનવરસે જા અહમદ કે બંદાયા સેહરા,
સબ મલાંયાક બેલ ઉઠે બે સાખ્તા વોહ સલેઅલા,
રૂખસે અહમદને ફલક પર જો ઉડાયા સેહરા;
એક કા એક પે સબ વસ્લ ખુલા રાજે નીહાં,
દોનો જા નીબસે જો દોનોને ઉઠાયા સેહરા.
કેહતેથે સલ્લે અલા હુરો મલાએક અય અક્ષ,
મેને જો વજદમે આકર યે સુનાયા સેહરા.

કવ્વાલી શીરીંજાન.

આઈ હુઇ આશીકકી તબીયત નહી જાતી,
આતી હય તો આકર યે કયામત નહી જાતી;
અલ્લાહસે મહશર મે કહુગા તેરે આગે,
મજબુર હુમે ઇસકી મોહબ્બત નહી જાતી
એક બોસા તલમ મેને કીયા હસકર વોહ બોલે,
યે હુશનકી દોલત હે લુટાઇ નહી જાતી;
સરજાતા હે સર સે તેરા સોદા નહી જાતા,
દીલ જાતા હે દીલસે તેરી ઉલ્ફત નહી જાતી
બોસે જો શકર લબકે તેરે રબ કે લિયે થે
વોહ લુત્ફ જબાં પર હે લજ્જત નહી જાતી;
ઉઠ ઉઠ કે વો સો જાતે હેં હર બાર ગજબ વસ્લ,
યેહ નીંદ ભરી આંખોં કી ગફલત નહી જાતી
અય દાગ બુરા માન ન તુ ઉન્કે કહે કા,
માશુકકી ગાલીસે તો ઈઝ્ઝત નહી જાતી;

કવ્વાલી નવાબ જાન સીકન્દરાબાદ

યારબ હમારે હકમેં યેહી બેહતરી રહે
ઉલ્ફત રસુલે પાકકી દિલમે ભરી રહે

મુઅરીમઝી હો તો ઉમ્મતે એહમદ બરી રહે
ખોટીઅહો તો સંગે કરમ પર ખરી રહે
યારબ યે આરઝુ હે કે મરકમે હશ્ર૧ક
તસવીર મુસ્તફા મેર આગે ધરી રહે
યારબ પુલસરાત પર જબ કેમ્મત નઝી
ચલનેમે ક બકે ઉડનેમે બીલકુલ પરી રહે
જલને ન પાયે ગરમીયે સુરજસે હશ્રમે
યારબ રસુલે યાકી ખેતી હરી રહે
પેછાને કોન અપની તબીયતકો અય ઝહુર
દુનીયામે કદરદાં ન કોઇ ઝહોરી રહે

ગઝલ શાજાદી સુરતવાલી.

બાવફા ભી હય જવાની ભી હય ઓર નુર ભી હય
અયસે માશુકકી ઈલફત મુજે મન્જુરભી હય
દીલતો કયા માલ હય જાન તુજપે તસદુક કરદુ
ઇતના કહેદો મેરા નજરાના યે મંજુર ભી હય
અદ ગુમાની ન કરો આજ રહો ઘર મેરે
રાત અંધેરી ભી હય બાદલ ભીહુવા ઘર દુરભી હય
નબ્જ દેખી તેરે આશીકકી તો બોલા યે તબીય
તપ ભી હય દર્દ ભી હય સીનેમે નાસુર ભી હય
ઇદકા દીન હય ગલે આજતો મીલલો હમસે
રસ્મ દુન્યા ભી હય મોકા ભી હય દસ્તુર ભી હય
અય શેહે હુસન યે ખાદીમ હય તુમ્હારે દરેકે
શાહ અસ્કન્દરો દારા ભી હય ફગફુર ભી હય
લુત્ફ આજાતા હય હસકર જો વો કહતે હુંય લતીફ
બેવનત લીજેતુ મુફલીસ ભી હય રન્જુર ભી હય

કવ્વાલી બરકે મુનીર

દરે મહબુબ આલમ તક કહી યારબ ગુઝર કરદે
સતાલી હય શબે ફુરકત કીતાં રોજે સહર કરદે

તેરી મરજી કા બંદા હું મુઝે કયા ઉજ્ર ઔર મંજુર
હવાલે નાર દોઝખ યા મેરા જન્નત મેં ઘર કરદે
પીલાદે અયસી કુછ સાકી ખબર તનકી ન બાકી
ખબર હોવે તો હો તેરી તુ એસા બે ખબર કરદે
નરખ મક્દૂમ અપને બઝમ મેં બડુરે ખુશ સાકી
કભી તો જામ ઉરફાંસે મુઝે ભી બેહરે વર કરદે
તુમ્હારા ફુરકતમેં દીદાર મહેમાં હે કોઇ દમકા
મસીહાસે મેરે જાકર કોઈ ઇતની ખબર કરદે
તમન્નાએ દીલે મખઝુ યેહી હય શાકીએ વહદત
મયે ઉરફાં અહમદ સે કલેજા તર બતર કરદે
પેહોંચહી જાયગા એક રોજ ફરહત કુએ અહમદ મેં
ખુદાકે નામ પર ઉઠ જલદ સામાને સફર કરદે

કવ્વાલી નસીબન અજમેરવાલી

દીલ ચુરાએ હુવે દુજદીદા નજર જાતા હય
કોઇ લુટે હુવે અલ્લાહકા ઘર જાતા હય
યેતો ફરમાઇયે તસકીનકી સુરત કયા હય
હાથ રખનેસે કયા દરદે જીગર જાતા હય
કયુ દીખાતે હો ભલા તેગે નજરકી બરછી
મરને વાલા ફકત એકહી બાત પે મરજાતા હય
કામ ઇનશાનકા ઇનશાનસે પડતાહે જરૂર
બાત રહે જાતી હે ઔર વકત ગુજર જાતા હય
અસ્તર ઇન આંખોને દીખાયા મજારે ખાજા
અબ ભલા છોડકે અજમેર કીધર જાતા હય

ઉરદુ અરબબી ફારસી ગુજરાતી હીન્દી વગે
હરકીસમકી કીતાબે મીલનેકા પતા
મોહમદ ઐયુબ તાજીરે કુતુબ
નના પીરાહાઉસ પોસ્ટ નંબર સાત મુંબઈ
લ ગુરતર અબ્દુલ લતીફ અલારખા દેરીવાલા